

Sygn. akt XI Ka 294/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech- spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Daniluk

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: st. prot. Dominika Karasek-Raczyńska

przy udziale prokuratora Marty Kowalskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2014 r.

sprawy **Z. P.**

oskarżonego z art. art. 278 § 1 k.k. 279 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora oraz oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 20 grudnia 2013 r. sygn. akt VII K 568/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

1. eliminuje z opisu czynu przypisanego w punkcie 2. stwierdzenie o usiłowaniu kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu marki M. nr rej. (...) i czyn ten kwalifikuje z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. przyjmuje, że wszystkie przypisane czyny stanowią ciąg przestępstw, za który na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 §§ 1-3 k.k. wymierza karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

3. przyjmuje, że zwolnienie oskarżonego od opłaty dotyczy obu instancji;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania również od dnia 20 grudnia 2013 r. do dnia 19 marca 2014 r.

IV. zwalnia oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

XI Ka 294/14

UZASADNIENIE

Z. P. został oskarżony o to, że

I. w nocy z 22/23 listopada 2012 r. w miejscowości M., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, dokonał kradzieży oleju napędowego w ilości 3300 litrów, poprzez jego spuszczenie ze zbiornika paliwa lokomotywy spalinowej typu(...), powodując straty w łącznej kwocie 14665 zł, na szkodę (...) S.A., przy czym Z. P. wymienionego czynu dopuścił się w ciągu 2 lat, 3 miesięcy i 6 dni od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 15 lat, orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt IVK-305/96 za przestępstwo między innymi z art. 208 dkk,

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

II. w nocy z 01/02 czerwca 2012 r. na terenie firmy (...) przy ul. (...) w B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ciągu 1 roku, 9 miesięcy i 16 dni od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 15 lat, orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt IVK-305/96 za przestępstwo między innymi z art. 208 dkk, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego z dwóch samochodów ciężarowych, t.j.

- z samochodu ciężarowego marki S. o nr rej. (...) poprzez spuszczenie przez otwór spustowy z jego zbiornika 500 litrów oleju napędowego;

- z samochodu ciężarowego marki T. o nr rej. (...) poprzez spuszczenie przez otwór spustowy z jego zbiornika 100 litrów oleju napędowego oraz

- usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu marki M. o nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na skuteczność zabezpieczenia korka wlewu, gdzie łączna wartość strat wynosi 3500 zł na szkodę właściciela firmy (...),

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

III. w nocy z 18/19 października 2012 r. na terenie posesji nr (...) w miejscowości G., gm. B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ciągu 2 lat, 2 miesięcy i 2 dni od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 15 lat, orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt IVK-305/96 za przestępstwo między innymi z art. 208 dkk, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego z dwóch samochodów ciężarowych, t.j.

- z samochodu ciężarowego marki S. o nr rej. (...) poprzez spuszczenie przez otwór spustowy z jego zbiornika 1000 litrów oleju napędowego o wartości 5700 zł na szkodę A. B.;

- z samochodu ciężarowego marki S. o nr rej. (...) poprzez spuszczenie przez otwór spustowy z jego zbiornika 500 litrów oleju napędowego o wartości 2850 zł na szkodę B. W.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

IV. w nocy z 04/05 grudnia 2012 r. na terenie warsztatu samochodowego przy ul. (...) w B., woj. (...), działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, w ciągu 2 lat, 3 miesięcy i 18 dni od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 15 lat, orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie sygn. akt IVK-305/96 za przestępstwo między innymi z art. 208 dkk, dokonał kradzieży używanych części samochodowych w postaci 36 stalowych felg, 7 amortyzatorów oraz 2 skrzyń biegów o łącznej wartości około 2150 zł na szkodę S. U.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej:

1. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I, wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy przepisu art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu)

miesiący pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1 – 3 kk orzekł 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych każda;

2. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II, wyczerpującego dyspozycje art. 278 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zb. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na mocy przepisu art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1 – 3 kk orzekł 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych każda;

3. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III, wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy przepisu art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1 – 3 kk orzekł 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych każda;

4. uznał oskarżonego na za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV, wyczerpującego dyspozycję art. 278 p 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy przepisu art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1 – 3 kk orzekł 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych każda;

5. na zasadzie art. 85 kki art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności z pkt 1, z pkt 2, z pkt 3 i z pkt 4 połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz na zasadzie art. 85 kk i art. 86 § 1i § 2 kk w zw. z art. 33 § 3 kk orzeczone oskarżonemu jednostkowe kary grzywny w pkt 1, z pkt 2, z pkt 3 i z pkt 4 połączył i jako karę łączną wymierzył 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych każda;

na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w okresie od 5 grudnia 2012 r. do 20 grudnia 2013 r., zaokrąglając do pełnego dnia, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego kwotę 567,16 złotych tytułem wydatków, w pozostałej części zwolnił, obciążając nimi Skarb Państwa, zwolnił z opłaty sądowej.

Apelacje od tego wyroku zostały wniesione przez prokuratora oraz oskarżonego.

Oskarżyciel publiczny zaskarżył orzeczenie na niekorzyść oskarżonego w całości i zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 91 § 1 kk poprzez niesłuszne jego niezastosowanie w sytuacji, gdy oskarżony czyny z punktów I, III i IV o tożsamej kwalifikacji prawnej popełnił w krótkim odstępie czasu i w podobny sposób, co powinno skutkować orzeczeniem jednej kary na podstawie przepisu, który każdy z czynów wyczerpuje, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk ;

II. rażąco niewspółmierność wymierzonej wobec oskarżonego kary poprzez nieorzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem wobec pokrzywdzonych.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- przyjęcie, iż ciąg przestępstw stanowią czyny opisane w punkcie I, III i IV aktu oskarżenia i orzeczenie:

- za ciąg przestępstw opisanych w pkt I, III i IV a/o na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk kary w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności oraz na zasadzie art. 33 § 3 kk grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 15 złotych;

- w zakresie czynu z punktu II a/o – wymierzenie kary zgodnie z orzeczoną w zaskarżonym wyroku

- wymierzenie na zasadzie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk kary łącznej w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 15 złotych każda stawka;

A także:

- zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonych:

- T. W. w kwocie 3500 zł

- A. B. w kwocie 5700 zł

- B. W. w kwocie 2850 zł

Oskarżony zaś we wniesionej apelacji zaskarżył orzeczenie w zakresie czynu przypisanego mu w punkcie II (kwestionując sprawstwo w zakresie usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem do pojazdu M.) oraz w części dotyczącej orzeczenia o karze, domagając się:

- uniewinnienia go od dokonania w/w przestępstwa

- uchylenia grzywny lub podwyższenia stawki dziennej grzywny

- obniżenia orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie wniesione apelacje zasługiwały na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok, poza nieprawidłowością w zakresie czynu zarzuconego i przypisanego oskarżonemu w punkcie II, o której będzie mowa poniżej, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne. Sąd Rejonowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który ocenił zgodnie z wymogami art. 4 i 7 k.p.k. Skoro zaś sprawstwo oskarżonego w zakresie pozostałych, przypisanych Z. P. czynów nie jest kwestionowane, to nie ma potrzeby czynienia szerszych rozważań w tym zakresie.

Co się zaś tyczy nieprawidłowości podnoszonej w apelacji oskarżonego, odnoszącej się do czynu przypisanego mu w punkcie II zaskarżonego orzeczenia, to nie sposób było odmówić słuszności twierdzeniom Z. P.. Oskarżony nie przyznał się do usiłowania pokonania zabezpieczeń, jakie znajdowały się na korku wlewu zbiornika na paliwo w (...), należącym do M. W., a jedynie kradzieży paliwa z samochodów S. oraz T.. W tej zaś sytuacji, przy braku dowodów przeciwnych do wersji oskarżonego, mając na względzie zasadę, o której mowa w art. 5 § 2 k.p.k., z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie II. należało wyeliminować stwierdzenie o usiłowaniu kradzieży z włamaniem do zbiornika paliwa samochodu M.. Nie można bowiem wykluczyć, że tego czynu karalnego mógł dopuścić się inny, nieustalony sprawca.

Powyższe zmiany sprawiły, że przyjęto, iż wszystkie przypisane czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., na co wskazuje tożsamość kwalifikacji prawnej czynów oraz odstępy czasowe pomiędzy nimi. W ten sposób pierwszy z zarzutów apelacji prokuratora, choć słuszny stracił swoją aktualność. Za ciąg przestępstw należało przyjąć wszystkie popełnione przez oskarżonego czyny, a nie tylko te wymienione przez prokuratora.

Za przypisany ciąg przestępstw Sąd Okręgowy wymierzył oskarżonemu karę trzech lat pozbawienia wolności oraz dwustu stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości każdej stawki na dziesięć złotych. W ocenie Sądu odwoławczego jest to kara nie przekraczająca stopnia winy, uwzględniająca stopień społecznej szkodliwości czynów oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć kara w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Nie sposób było przy tym podzielić twierdzeń oskarżonego domagającego się odstąpienia od orzeczenia względem niego kary grzywny bądź też takiego ukształtowania tej kary, o jaki wnioskuje we wniesionym środku odwoławczym.

Przede wszystkim podnieść należy, iż inne kryteria decydują o liczbie stawek dziennych, a inne o wysokości danej stawki. Na wysokość kary grzywny wzgląd ma przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oraz względy prewencyjne. Natomiast przy ustalaniu wysokości stawki dziennej, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Te ostatnie – w odniesieniu do osoby oskarżonego – wykluczają zaś takie ukształtowanie wysokości jednej stawki dziennej, jakiego domaga się skarżący. Taki sposób ukształtowania kary grzywny, jakiego domaga się Z. P. byłby też dla niego niekorzystny, a tym samym sprzeczny z dyrektywą określoną w art. 434 § 1 k.p.k.

Konsekwencją powyższej zmiany w zakresie kary było przyjęcie, że zwolnienie od opłaty dotyczy obu instancji (art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983r. z późn. zmianami).

Nie znalazł uznania Sądu Okręgowego zarzut prokuratora odnoszący się do zaniechania zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Pokrzywdzeni nie zgłosili stosownego wniosku o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody, a przy tym niewykluczonym jest, iż w związku z powstałą szkodą uzyskali stosowne odszkodowanie.

Nie stwierdzając innych uchybień w postępowaniu przed Sądem I instancji, które uzasadniałyby potrzebę dokonania dalszych zmian zaskarżonego wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania - w tym z przyczyn wskazanych w treści art. 439 k.p.k. - Sąd Okręgowy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności, zgodnie z nakazem przewidzianym w art. 63 § 1 k.k., należało zaliczyć oskarżonemu okres jego tymczasowego aresztowania również w postępowaniu międzyinstancyjnym.

Mając na uwadze, że apelacja oskarżonego spowodowała częściową zmianę wyroku na jego korzyść, zasadnym było uznanie, iż względy słuszności przemawiają za tym, by na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnić Z. P. od zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym i obciążyć nimi Skarb Państwa.